

প্ৰাতঃ মুৰুলী

প্ৰশ্ন: জ্ঞান শুনোৱাৰ পদ্ধতি কি? কি বিধিৰ দ্বাৰা জ্ঞান শুনাব লাগে?

উত্তৰ: জ্ঞানৰ কথাবিলাক বহুত আনন্দৰে শুনোৱা, বাধ্যত পৰি নহয়। তোমোলোকে বহি নিজৰ মাজত জ্ঞানৰ চৰ্চা কৰা, জ্ঞানৰ মনন-চিন্তন কৰা আৰু পিছত আন কাৰোবাক শুনোৱা। নিজকে আত্মা বুলি ভাবি আত্মাক শুনালে শুনোতাজনো আনন্দিত হ'ব।

ওঁম শান্তি। পিতাই কয় - আত্মা-অভিমানী বা দেহী-অভিমানী হৈ বহা কিয়নো আত্মাতে ভাল বা বেয়া সংস্কাৰ লিপিবদ্ধ হয়। সকলোৰে প্ৰভাৱ আত্মাৰ ওপৰত পৰে। আত্মাকে পতিত বুলি কোৱা হয়। পতিত আত্মা বুলি কোৱা হয় যেতিয়া নিশ্চয় জীৱ আত্মাই হ'ব। আত্মা শৰীৰৰ লগতে থাকিব। সৰ্বপ্ৰথমতে কোৱা হয় যে আত্মা হৈ বহা। নিজক শৰীৰ নহয় আত্মা বুলি ভাবি বহা। আত্মাইহে এই ইন্দ্ৰিয়বোৰক পৰিচালনা কৰে। বাৰে বাৰে নিজক আত্মা বুলি ভাবিলে পৰমাত্মা স্মৃতিলৈ আহিব। যদি দেহ স্মৃতিলৈ আহে তেন্তে দেহৰ পিতা স্মৃতিলৈ আহিব, সেয়েহে পিতাই কয় - আত্মা-অভিমানী হোৱা। পিতাই পঢ়াই আছে, এইটো হৈছে প্ৰথম পাঠ। তোমোলোক আত্মা অবিনাশী হোৱা, শৰীৰ বিনাশী হয়। "মই আত্মা হওঁ" এই প্ৰথম পাঠটি মনত নাৰাখিলে কেঁচা হৈয়েই থাকিব। মই আত্মা হওঁ, শৰীৰ নহয় - এই পাঠটি এই সময়ত পিতাই পঢ়ায়। আগতে কোনেও পঢ়োৱা নাছিল। পিতা আহিছেই আত্মা-অভিমানী কৰি জ্ঞান দিবৰ বাবে। প্ৰথম জ্ঞান দিয়ে - হে আত্মাসকল তোমালোক পতিত, কিয়নো এইখন হৈছে পুৰণি সৃষ্টি। প্ৰদৰ্শনীতো তোমালোক সন্তানসকলে বহুতকে বুজোৱা। প্ৰশ্ন-উত্তৰ কৰিলে যেতিয়া দিনৰ সময়ত জিৰণি পোৱা যায়, সেই সময়ত সকলো লগ হ'ব লাগে, খা-খবৰ ল'ব লাগে, কোনে কি কি প্ৰশ্ন সুধিলে, আমি কি বুজালো। পুনৰ তেওঁলোকক বুজাব লাগে। পিছত সেই বিষয়ৰ ওপৰত অন্য ধৰণে বুজাব লাগে। বুজোৱাৰ পদ্ধতি সকলোৰে একে নহয়। মূল কথা হৈছে নিজকে আত্মা বুলি ভাবা নে দেহ? দুজন পিতাও সকলোৰে নিশ্চয় আছে। যিমনে দেহধাৰী আছে, তেওঁলোকৰ লৌকিক পিতাও আছে, পাৰলৌকিক পিতাও আছে। হৃদয় পিতাতো সাধাৰণ কথা। ইয়াত তোমালোকে পাইছা বেহুদৰ পিতা, তেওঁ আমাক আত্মাসকলক বহি বুজায়। তেওঁ এজনেই পিতাও, শিক্ষকো আৰু গুৰুও হয়। এইটো দৃঢ় কৰি দিব লাগে। যেতিয়া তোমালোকে কাৰোবাক বুজোৱা, তোমালোকক যিবিলাক প্ৰশ্ন কৰে তাৰ ওপৰত পৰস্পৰে মিলিত হৈ আলচ কৰিব লাগে, যি বুদ্ধিমান হয় তেৱোঁ বহিব লাগে। তোমালোকে দিনত সময় পোৱা। এনেকুৱা নহয় যে ভোজন কৰাৰ পিছত টোপনিৰ নিচা আহি যায়। যিয়ে অধিক ভোজন কৰে তেওঁৰ নিদ্ৰাৰ আলস্য আহে। দিনত ক্লান্ত কৰিব লাগে- অমুকে এইটো এইটো কথা সুধিলে, মই এনেকৈ উত্তৰ দিলো। প্ৰশ্নতো ভিন্ন ভিন্ন সুধিব। তাৰ উত্তৰো সত্য হ'ব লাগে। চাব লাগে তেওঁক আকৰ্ষণ কৰিব পৰা গ'লনে, সন্তুষ্ট হ'লনে? নহ'লে আকৌ কাৰেকচন (শুধৰণি) কৰিব লাগে। যি বুদ্ধিমান হয়, তেৱোঁ বহিব লাগে। এনেকুৱা নহয় যে ভোজন কৰিলা সেয়েহে সোনকালে টোপনি আহিল। দেৱতাসকলে ভোজন বহুত কমকৈ কৰে কিয়নো আনন্দিত হৈ থাকে সেইকাৰণে কোৱা হয় আনন্দৰ দৰে কোনো খোৰাক (দৰৱ) নাই। তোমালোক সন্তানসকলৰ অপাৰ আনন্দ থকা উচিত। ব্ৰাহ্মণ হোৱাৰ বহুত আনন্দ থাকে। ব্ৰাহ্মণ তেতিয়া হয় যেতিয়া আনন্দ পোৱা যায়। দেৱতাসকল আনন্দিত হৈ থাকে কিয়নো তেওঁলোকৰ ওচৰত ধন মহল আদি সকলো আছে। গতিকে তেওঁলোকৰ বাবে আনন্দই যথেষ্ট। আনন্দত ভোজনো অলপ কৰে, সূক্ষ্ম (অলপহে) খায়। এইয়াও এক নিয়ম। অধিক ভোজন কৰাসকলৰ বেছি টোপনি আহিব। যাৰ টোপনিৰ নিচা থাকিব তেওঁ কাকো বুজাব নোৱাৰিব, যেন বাধ্যত পৰিহে বুজাব। এই জ্ঞানৰ কথাতো বহুত আনন্দৰে শুনিব আৰু শুনাব লাগে। বুজাবলৈও সহজ হ'ব।

মুখ্য কথা হৈছে পিতাৰ পৰিচয় দিয়াটো। ব্ৰহ্মাকতো কোনেও নাজানে। প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা হয়, অনেক প্ৰজা আছে। এওঁ প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মা কেনেকৈ হ'ব - ইয়াৰ ওপৰত বহুত ভালদৰে বুজাব লাগে। পিতাই বুজাইছে এওঁৰ বহুত জন্মৰ একেবাৰে অন্তিম জন্মৰ অন্তত বানপ্ৰস্থ অৱস্থাত মই প্ৰৱেশ কৰোঁ। নহ'লে ৰথ ক'ৰ পৰা আহিব। ৰথৰ গায়নেই আছে শিৱবাবাৰ কাৰণে। ৰথত কেনেকৈ আহে, তাক লৈ বিবুদ্ধিত পৰে। ৰথতো নিশ্চয় লাগিব। কৃষ্ণতো হ'ব নোৱাৰে, তেন্তে নিশ্চয় ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা বুজাব। ওপৰৰ পৰাতো নুশুনাব। ব্ৰহ্মা ক'ৰ পৰা আহিল? পিতাই শুনাইছে মই এওঁৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰো, যিজনে সম্পূৰ্ণ ৪৪ জন্ম লৈছে। এওঁ নিজে নাজানে, মই শুনাওঁ। কৃষ্ণকতো ৰথৰ দৰকাৰেই নাই। কৃষ্ণ বুলি ক'লেতো আকৌ ভাগীৰথৰ কথা হেৰাই যাব। কৃষ্ণক ভাগীৰথ বুলি কোৱা নহয়। তেওঁৰ প্ৰথম জন্ম হৈছে ৰাজকুমাৰৰ। তেন্তে সন্তানসকলে

বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰিব লাগে। এইটোতো সন্তানসকলে জানে, সেই কথাবোৰতো নহয় যিবোৰ শাস্ত্ৰত লিখি দিছে। বাকী এইটোতো ঠিক যে বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰা কলহ লক্ষ্মীক দিয়া হৈছে। তেওঁ আকৌ আনক অমৃত পাণ কৰালে তেতিয়া স্বৰ্গৰ গেট খুলিল। কিন্তু পৰমপিতা পৰমাত্মাৰতো বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰাৰ দৰকাৰ নাই। তেওঁতো বীজৰূপ হয়। তেওঁৰ গান আছে, তেওঁ জানে, তোমালোকেও জানিছিল। এতিয়া এয়া ভালদৰে নিশ্চয় বুজা উচিত। নুবুজিলে দেৱতা পদ কেনেকৈ পাবা! পিতাই বুজায় আত্মাসকলক পুনৰুজ্জীৱিত কৰিবৰ কাৰণে। বাকীতো একোৱে নাজানে। পিতা আহি বুজায় এতিয়া তোমালোকৰ লগৰ ভক্তি মাৰ্গৰ পৰা এৰিলে, এতিয়া জ্ঞান মাৰ্গত চলিছে। পিতাই কয় মই তোমালোকক যি জ্ঞান দিওঁ সেয়া প্ৰায় লোপ হৈ যায়।

এজন হৈছে নিৰাকাৰ, দ্বিতীয়জন হৈছে সাকাৰী পিতা। বুজোৱাতো বহুত ভালকৈ হয় কিন্তু মায়া এনেকুৱা যে আকৰ্ষিত কৰি ময়লাৰ মাজলৈ লৈ যায়। পতিত হৈ পৰে। পিতাই কয় – সন্তানসকল, তোমালোক কাম চিতাৰ উঠি একেবাৰে কবৰস্থানলৈ আহি গ'লা। আকৌ ইয়াতেই নিশ্চয় পৰিস্থান হ'ব। আধাকল্প পৰিস্থান চলে, আকৌ আধাকল্প কবৰস্থান চলে। এতিয়া আমি সমাধিস্থ হ'ম। চিড়িৰ ওপৰতো ভালকৈ বুজাব পাৰা। এয়া হৈছে পতিত ৰাজ্য, ইয়াৰ বিনাশ নিশ্চয় হ'ব। এতিয়া এই ধৰণীত হৈছে কবৰস্থান। আকৌ এই ধৰণীয়েই পৰিৱৰ্তন হৈ যাব অৰ্থাৎ আইৰন এজেড (লৌহ যুগ) পৰা গ'ল্ডেন এজেড (স্বৰ্ণ যুগ) সৃষ্টি হ'ব, পুনৰ ২ কলা কম হ'ব। তত্ববোৰৰো কলা কম হৈ যায় তেতিয়া উপদ্ৰৱৰ সৃষ্টি কৰে। তোমালোকে সকলোকে ভালদৰে বুজোৱা। যদি নুবুজে তেন্তে কড়ি তুল্য হয়, কোনো মূল্য নাই। এই মূল্যৰ বিষয়ে পিতাই বহি শুনায়। গায়নো কৰা হয় – হীৰা তুল্য জন্ম... তোমালোকেও প্ৰথমতে পিতাক নাজানিছিল, তোমালোক কড়ি তুল্য আছিল। এতিয়া পিতা আহি হীৰা তুল্য কৰি তোলে। পিতাৰ দ্বাৰাই হীৰা তুল্য জন্ম পোৱা যায় তেন্তে আকৌ কড়িৰ নিচিনা কিয় হৈ পৰা? তোমালোক ঈশ্বৰীয় সন্তান নোহোৱা জানো। গায়নো আছে – আত্মাসকল পৰমাত্মাৰ পৰা বহুত কাল বিচ্ছিন্ন হৈ থাকিল... যেতিয়া সেই শান্তিধামত থকা সেই মিলনৰ পৰা কোনো লাভ নহয়। সেয়াতো কেৱল পবিত্ৰতা বা শান্তিৰ স্থান। ইয়াত তোমালোক জীৱ আত্মা হোৱা আৰু পৰমাত্মা পিতা তেওঁৰ নিজৰ শৰীৰ নাই, তেওঁ শৰীৰ ধাৰণ কৰি তোমালোক সন্তানসকলক পঢ়ায়। তোমালোকে পিতাক জানা আৰু কোৱা – বাবা, পিতাই ক'ব – অ' মোৰ সন্তান। লৌকিক পিতাইও নক'ব জানো – হে সন্তান আহা তোমাক ট'লি খুৱাও। তৎক্ষণাত সকলো দৌৰিব। এই পিতাইও কয় – সন্তানসকল আহা তোমালোকক বৈকুণ্ঠৰ মালিক কৰি তোলা, তেন্তে নিশ্চয় দৌৰি আহিব। আহানো কৰে – আমাক পতিতসকলক পাৱন কৰি পাৱন সৃষ্টিৰ মালিক কৰি তুলিবলৈ আহা। এতিয়া নিশ্চয় আছে গতিকে মানি লোৱা উচিত। আহানো সন্তানসকলেই কৰিছে। মই আহোঁৱেই সন্তানসকলৰ কাৰণে। সন্তানসকলকে কয় – তোমালোকে আহান কৰিলা, এতিয়া মই আহিছো। পতিত-পাৱন বুলিও পিতাকে কোৱা নহয় জানো। গংগা আদিৰ পানীৰে তোমালোক পাৱন হ'ব নোৱাৰা। আধাকল্প তোমালোক ভুল পথে চলিলা। ভগৱানক বিচৰা কিন্তু কোনেও বুজি নাপায়। পিতাই কয় – হে সন্তানসকল। গতিকে সন্তানসকলৰো সেইতো উৎসাহেৰে উচ্চাৰিত হোৱা উচিত – হে বাবা। কিন্তু ইমান উৎসাহেৰে নোলায়। ইয়াক দেহ-অভিমান বুলি কোৱা হয়, দেহী-অভিমानी নহয়। তোমালোক এতিয়া পিতাৰ সন্মুখত বহি আছে। বেহদৰ পিতাক স্মৰণ কৰিলে বেহদৰ বাদশ্বহীও নিশ্চয় স্মৃতিলৈ আহিব। এনেকুৱা পিতাক কিমান মৰমেৰে সঁহাৰি জনাব লাগে। তোমালোকে আহান কৰা কাৰণে পিতা আহিছে। ড্ৰামা অনুসৰি এক মিনিটো অগা-পিছা হ'ব নোৱাৰে। সকলোৱে কয় – অ' ফাডাৰ ৰহম কৰা, মুক্তি দিয়া, আমি ৰাৱণৰ শিকলিৰে বান্ধ খাই আছো, আপুনি আমাৰ মাৰ্গদৰ্শক হোৱা। গতিকে পিতা মাৰ্গদৰ্শকো হয়, সকলোৱে তেওঁক মিনতি কৰে – অ' মুক্তিদাতা, অ' মাৰ্গদৰ্শক আহি আমাৰ মাৰ্গদৰ্শক হোৱা। আমাকো লগত লৈ ব'লক। এতিয়া তোমালোক সংগমত আছে। পিতাই সত্যযুগৰ স্থাপনা কৰি আছে। এতিয়া হৈছে কলিযুগ, কোটি কোটি মনুষ্য আছে। সত্যযুগততো কেৱল অতি কম সংখ্যক দেৱী-দেৱতা আছিল তেন্তে নিশ্চয় বিনাশ হৈছিল। সেয়াও সন্মুখত বিৰাজমান, যাৰ বাবে কোৱা হয় – বিজ্ঞানৰ অহংকাৰী, বুদ্ধিৰে কিমান আবিষ্কাৰ কৰি থাকে। সেয়া হ'ল যাদৱ সম্প্ৰদায়। আকৌ ইতিহাস পুনৰাবৃত্তি হ'ব। এতিয়াতো সত্যযুগৰ ইতিহাস পুনৰাবৃত্তি হ'ব।

তোমালোকে বুজি পোৱা আমি নতুন সৃষ্টিত উচ্চ পদ পাবৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছো। পবিত্ৰ নিশ্চয় হ'ব লাগে। তোমালোকে বুজোৱা এই পতিত সৃষ্টিৰ নিশ্চয় বিনাশ হ'ব। তোমালোকৰ সন্তান আদিতো জীয়াই নাথাকিব। কোনো উত্তৰাধিকাৰীও নাথাকিব নতুবা বিবাহ আদি কৰিব। বহুত গ'ল বাকী অলপ আছে। অলপ সময় আছে তাৰো হিচাপ আছে। আগতে এনেকৈ কোৱা নহৈছিল। এতিয়া অলপ সময় আছে। প্ৰথমৰসকল যিসকলে শৰীৰ ত্যাগ কৰি গৈছে সেইসকলে ক্ৰমানুসৰি জন্ম লৈছে। কোনোবা ইয়ালৈ আহিছেও। দেখা যায় যেন ইয়াৰ পৰা বিচ্ছিন্ন হোৱা। তেওঁলোকৰ জ্ঞান অবিহনে মজা নালাগিব। মা-দেউতাককো কয় মইতো তালৈ যাম। এয়াতো সহজে বুজিবলগীয়া কথা। বিনাশ নিশ্চয় হ'ব। যুদ্ধৰ প্ৰস্তুতিও দেখি আছে। তেওঁলোকৰ আধা খৰচতো যুদ্ধৰ সা-সমগ্ৰীতে লাগি যায়। কেনেকৈ এৰ'প্লেন আদি

সাজে, এনেকৈ কয় – ঘৰত বহি থাকোতেই সকলো নাশ হৈ যাব। এনেকুৱা-এনেকুৱা সমগ্ৰী তৈয়াৰ কৰি থাকে কিয়নো হস্পিতাল আদিতো নাথাকিব। ডামাত এয়াও যেনে পিতাৰ ইংগিত পায়। সেইয়াও ডামাত নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। ভাবে বেমাৰত পৰিব লগা যাতে নহয়। মৰিবতো সকলোৱে নিশ্চয় লাগিব। ৰাম গ’ল, ৰাৱণ গ’ল.... যিয়ে যোগত থাকি আয়ুস বঢ়াব তেওঁলোকৰ নিশ্চয় বাঢ়িব। আনন্দেৰে শৰীৰ এৰি দিব। যেনেকৈ উদাহৰণত কয় ব্ৰহ্ম জ্ঞানী হয়, তেওঁলোকেও ব্ৰহ্মত যাবৰ কাৰণে আনন্দত শৰীৰ এৰে। কিন্তু ব্ৰহ্মত কোনো নাযায়, নতুবা পাপ খণ্ডন হয়। পুনৰ্জন্ম তথাপিও ইয়াতে লয়। পাপ খণ্ডন কৰাৰ যুক্তি (উপায়) পিতাই শুনায় যে মামেকম (মনে মনে কেৱল মোক) স্মৰণ কৰা আৰু কাকো স্মৰণ কৰিব নালাগে। লক্ষ্মী-নাৰায়ণকো স্মৰণ কৰিব নালাগে। তোমালোকে জানা যে এই পুৰুষাৰ্থৰ দ্বাৰা আমি এই পদ পাই আছো। স্বৰ্গৰ স্থাপনা হৈ আছে। আমি পঢ়ি আছো এই পদ পাবৰ কাৰণে, পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। তেওঁলোকৰ যি ৰাজ্য চলে সেয়া পিতাই এতিয়া সংগমত স্থাপনা কৰিছে। তোমালোকে ভাষণো এনেকুৱা কৰা, যাতে সঠিককৈ কাৰোবাৰ বুদ্ধিত বহি যায়। এই সময়ত আমি ঈশ্বৰীয় সম্প্ৰদায় আৰু প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাৰ মুখ বংশাৱলী ভাই-ভনী হওঁ। আমি সকলো আত্মা ভাই-ভাই হওঁ। ব্ৰহ্মাকুমাৰ-কুমাৰীসকলৰ বিয়া নহয়। এইটোও পিতাই বুজায় – কেনেকৈ অৱনতি হয়, কাম অগ্নিয়ে জলায়। কিন্তু ভয় থাকে এবাৰ আমাৰ অৱনতি হ’লে উপাৰ্জন কৰাখিনি শেষ হৈ যাব। কামৰ লগত হাৰিলে পদ ব্ৰষ্ট হৈ যাব। উপাৰ্জন কিমান শ্ৰেষ্ঠ! মানুহে পদম কোটি উপাৰ্জন কৰে। তেওঁলোকে জানো জানে যে কিছু সময়ৰ পিছত এই সকলোবোৰ শেষ হৈ যাব। বোমা তৈয়াৰ কৰাসকলে জানে যে এই সৃষ্টি শেষ হৈ যাব, আমাৰ কোনোবা প্ৰেৰক আছে, আমি তৈয়াৰ কৰি থাকো। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) জ্ঞান ভিতৰত পাণ্ডলি থাকিব লাগে অৰ্থাৎ বিচাৰ সাগৰ মন্থন কৰিব লাগে। নিজৰ মাজত জ্ঞানৰ বুহিহান (চৰ্চা) কৰি আকৌ অন্যক বুজাব লাগে। এলাহ ত্যাগ কৰিব লাগে।

(2) দেহী-অভিমानी হৈ বহুত উৎসাহেৰে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। সদায় এইটো নিচাত থাকিব লাগে যে আমি পিতাৰ ওচৰলৈ আহিছো কড়িৰ পৰা হীৰা হ’বলৈ। আমি হৈছো ঈশ্বৰীয় সন্তান।

বৰদান: মন-বুদ্ধিৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ স্থিতি ৰূপী আসনত স্থিত হৈ থাকোতা তপস্বীমূৰ্ত হোৱা
তপস্বীয়ে সদায় কিবা নহয় কিবা আসনত বহি তপস্যা কৰে। তোমালোক তপস্বী আত্মাসকলৰ আসন হৈছে-
একৰস স্থিতি, ফৰিস্তা স্থিতি.. এই শ্ৰেষ্ঠ স্থিতিত স্থিত হোৱা অৰ্থাৎ আসনত বহা। স্থূল আসনততো স্থূল
শৰীৰ বহে কিন্তু তোমালোকে এই শ্ৰেষ্ঠ আসনত মন বুদ্ধিক বহোৱা। তেওঁলোক তপস্বীয়ে এখন ভৰিৰ
ওপৰত থিয় হৈ যায় আৰু তোমালোক একৰস স্থিতিত একাগ্ৰ হৈ যোৱা। তেওঁলোকৰ হৈছে হঠযোগ আৰু
তোমালোকৰ হৈছে সহজযোগ।

স্লোগান: মৰমৰ সাগৰ পিতাৰ সন্তানসকল প্ৰেমেৰে ভৰপূৰ গংগা হৈ থাকা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!